

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

KÖRRENDELET.

Valamennyi kincstári erdőhatóságnak, erdőfelügyelőségnek, erdőőri szakiskolának, a besztérczei erdőigazgatóságnak, a bányászati és erdészeti főiskola rektorának, és a központi erdészeti kísérleti állomásnak.

A kiszolgált igazolványos katonai altisztek által az erdőőri szolgálatban való alkalmaztatásra nézve támasztható elsőbbségi jognak meghatározása ügyében.

30430/906 földmiv. min. — Szigoru alkalmazkodás és mihez-tartás végett értesitem a czimet, hogy több felmerült eset alkal-mából a magyar minisztertanács folyó évi márczius hó 14-én tartott ülésében határozatilag kimondotta, hogy az 1879. évi XXXI. t.-cz. 17-ik §-a alá tartozó birtokosok erdeiben az erdőőri kine-vezéseknél jövőben is az ezen törvénycikk 37-ik §-ában foglalt rendelkezések az irányadók és hogy az 1879. évi XXXI. t.-cz. 17-ik §-ában foglalt határozatok hatálya alá tartozó birtokosok erdeinél az ugyanezen törvénycikk 37-ik §-ában említett erdőőri állásokon kívül rendszeresített egyéb altiszti állások betöltésénél az igazolványos katonai altisztek csak oly pályázókkal szemben birnak elsőbbségi joggal, akiknek sem erdőőri szakvizsga bizo-nyítványuk, sem erdőőri szakiskolai végbizonyítványuk nincs.

Budapest, 1906. évi április hó 4-én.

A miniszter megbízásából:

Tomcsányi s. k.
miniszteri tanácsos

KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓSÁGI DÖNTVÉNYEK ÉS ELVI JELENTŐSÉGŰ HATÁROZATOK.

Erdőkihasználási jog bekeblezése illetékmentes.

1821/1906. P. szám. Ő Felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság A. János és K. József n-i lakosoknak illetékügyét, melyben a f.-i magyar királyi adóhivatal az 1905. évi A s. k. 592. tételszám alatt 4200 korona illetéket szabott ki s ezt a l-i magyar királyi pénzügyigazgatóság 1906. évi október hó 25. napján 7566. sz. a. kelt végzésével helybenhagyta, a nevezett felek által beadott panasz folytán 1906. évi február hó 27. napján tartott nyilvános ülésben tárgyalás alá vevén, következőleg *ítélt*: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyet ad s a panaszosokat a terhükre előírt illeték alól felmenti. *Indokok*: Valamely jognak forgalmi értéke az annak fennállásához fűződő vagyoni érdektől függ s nem lehet nagyobb, mint annak a vagyoni előnynek az értéke, amelyet a jognak gyakorlása útján a jogosított elérni fog, vagy elérni remélhet. Az oly jognak értéke tehát, amelynek gyakorlása teherrel jár, csak a gyakorlásával egybekötött tehernek figyelembe vételével határozható meg. Az erdőkitermelési szerződés alapján a kitermelő ahhoz nyer jogot, hogy az erdő fáit a megfelelő vételári részletek ellenében a talajtól elválaszthassa és mint ingókat birtokába s tulajdonába vehesse. A kitermelő jogával tehát a vételári részletek fizetésére való kötelezettség mint teher van egybekapcsolva olykép, hogy teljesítése nélkül a jog nem gyakorolható. E szerint a vagyoni előny, amelyet a kitermelő jogának gyakorlásával elérhet, a kitermelendő fa értékéből a kitermelési költségek és vételári részletek levonása után fennmaradó többlet, vagyis a nyereség, és így magának a jognak értékéül a várható nyereséget kell tekinteni. Tényleg elidegenítés esetén az ily jog átruházásáért elérhető ár a várható nyereségtől függ és ha a kitermelő bármi oknál fogva jogától elesnék, vesztesége a netáni beruházásokon felül nem több, mint az elmaradt haszon. Az ily jognak telekkönyvi bejegyzése — ha nem egyuttal a kivételesen előre lefizetett vételár biztosítása végett történt a bejegyzés — a kitermelőnek a várható nyereségnél nagyobb értéket nem biztosít, mert birói árverés esetén az 1881: LX. törvénycikk 191. §-a rendelkezéséhez képest csak elmaradt hasznának és netáni kárának az ingatlanból való kiegyenlítését nyerheti meg. Nem vehető a bejegyzett jog értékeül a vételár, mert a vételár a kitermelendő fának értékét képviseli, a kitermelési jognak bejegyzésével pedig a kitermelő nem a lábon álló fát szerzi meg, hanem azt a jogát biztosítja a bejegyzés, hogy a lábon álló fát megfelelő ellenszolgáltatás mellett ő szerezhesse meg. A fent kifejtettekhez hasonló alapon intézkedik az illetéki díjjegyzék 16. tétele B. pontjához tartozó 2 jegyzet, amidőn a bejegyzett haszonbérleti jog értékeül nem a haszonbéri összeget, hanem az 1875: XXIX. törvénycikk 19. §-a 1. pontja alapján számított nyereséget, vagyis a haszonbéri összeg $\frac{1}{4}$ részét rendeli venni. A bejegyzett kitermelési jognak értéke, vagyis az annak gyakorlásával elérhető nyereség azonban

sem az illetéktörvények, sem — hasonlóan mint a haszonbérletnél — adótörvény alapján meg nem becsülhető s így azt az illetékszabályok alkalmazásánál meg nem becsülhető jognak kell venni. Minthogy pedig az illetéki díjjegyzék 16. tétele B. b. pontja szerint a tulajdon, haszonélvezeti vagy haszonvételi jogon kívül minden más dologi jognak telekkönyvi bejegyzése, ha meg nem becsülhető, feltétlenül illetékmentes: a panaszosokat a kitermelési joguknak telekkönyvi bejegyzésétől előírt illeték alól fel kellett menteni.

